

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 1/2026-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepel'ovou, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti príkazom na zaistenie hnutel'nej veci vydaným Okresnou prokuratúrou Humenné č. k. Pv 278/23/7702-61 z 27. júna 2025 a č. k. Pv 278/23/7702-62 z 27. júna 2025, ako aj jej nesprávnemu procesnému postupu v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva nebyť nezákonne stíhaný podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, základného práva na ochranu súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) príkazmi na zaistenie hnutel'nej veci vydanými okresnou prokuratúrou č. k. Pv 278/23/7702-61 z 27. júna 2025 a č. k. Pv 278/23/7702-62 z 27. júna 2025, ako aj jej nesprávnym procesným postupom v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutých príkazov až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu

vo veci samej, zrušil tieto napadnuté príkazy a zakázal okresnej prokuratúre pokračovať v porušovaní jej základných práv. Okrem toho si sťažovateľka uplatňuje aj náhradu trov právneho zastúpenia a finančné zadost'učinenie v sume 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav veci:

2.1. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Humenné vydaným v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023 z 21. marca 2023 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že zodpovedná osoba konajúca za spoločnosť PROMETHEUS s.r.o. v reštrukturalizácii, Štefánikova 18, Humenné, IČO 46 767 631 (keďže má spoločnosť PROMETHEUS s.r.o. jediný štatutárny orgán, ide teda o sťažovateľku), uzatvorila so spoločnosťou UniCredit Fleet Management, s.r.o., Šancová 1/A, Bratislava, IČO 35 820 381 (ďalej aj „spoločnosť UCFM, s.r.o.“), zmluvu o operatívnom lízingu č. 1634, následne zmluvu o nájme motorových vozidiel č. 1101800814 a č. 1102000415, avšak z dôvodu omeškania so splácaním nájomného spoločnosť UCFM, s.r.o., 15. decembra 2022 odstúpila od zmluvy o operatívnom lízingu č. 1634 a vyzvala nájomcu na vydanie predmetných motorových vozidiel, čo tento neurobil a predmetné vozidlá si ponechal, čím mal týmto konaním spôsobiť spoločnosti UCFM, s.r.o., škodu vo výške najmenej 133 000 eur.

2.2. Tieto vozidlá sťažovateľke už polícia raz zaistila na základe príkazov okresnej prokuratúry z 20. decembra 2023 (č. k. Pv 278/23/7702-9 a č. k. Pv 278/23/7702-10), no 2. augusta 2024 vydal vyšetrovateľ na pokyn okresnej prokuratúry rozhodnutie, ktorým tieto vozidlá vrátil spoločnosti UniCredit Fleet Management, s.r.o., čo sťažovateľka napadla sťažnosťou. Následne 25. augusta 2024 bolo sťažovateľke vyšetrovateľom na pokyn okresnej prokuratúry vznesené obvinenie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, proti čomu sťažovateľka tiež podala sťažnosť.

2.3. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo sťažovateľke zrušené uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. 3 KPt 239/24/7700-10 zo 6. decembra 2024. Aj uznesenie o vrátení vecí z 2. augusta 2024 bolo zrušené uznesením krajskej prokuratúry č. k. 3 KPt 239/24/7700-13 z 23. decembra 2024. A napokon žiadosť sťažovateľky o preskúmanie postupu prokurátora v zmysle § 210 Trestného poriadku bola vybavená upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 3 KPt 239/24/7700-14 z 23. decembra 2024, ktorým krajská prokuratúra túto žiadosť vyhodnotila ako nedôvodnú.

2.4. Napokon s ohľadom na skutočnosť, že rozhodnutím o vrátení motorových vozidiel lízingovej spoločnosti (hoci aj toto bolo neskôr zrušené krajskou prokuratúrou, pozn.) bolo zrušené zaistenie týchto motorových vozidiel, 17. júla 2025 boli sťažovateľke doručené napadnuté príkazy, ktorými boli opäť zaistené predmetné motorové vozidlá.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti zoširoka opisuje celý priebeh predmetného trestného konania, tvrdiac, že vozidlá užívala oprávnene a príslušné nájomné zmluvy na určitú dobu mali byť konkludentne predĺžené. Okrem toho vyúčtovacie faktúry spoločnosti UCFM, s.r.o., považovala

za návrh na uzavretie kúpnej zmluvy, ktorý prijala, a teda bez ohľadu na fakt, že nezaplatila kúpnu cenu, sa považuje (resp. spoločnosť PROMETHEUS s.r.o.) za vlastníka predmetných motorových vozidiel. To, že kúpna cena za predmetné vozidlá nebola zaplatená, má byť chybou spoločnosti UCFM, s.r.o., pretože táto odstúpila od zmluvy o operatívnom lízingu, resp. v trestnom konaní tvrdila, že kúpna zmluva na predmetné motorové vozidlá nevznikla, čím konala podľa sťažovateľky vnútorne rozporným spôsobom. Prebiehajúce trestné stíhanie sťažovateľka považuje za intenzívny a dlhodobo pretrvávajúci zásah do základného práva nebyť nezákonne stíhaný. Orgány činné v trestnom konaní mali opakovane ignorovať rozhodujúce dôkazy (údajne platné nájomné zmluvy, ich údajné konkludentné predĺženie, návrhy na odkúpenie, akceptáciu kúpnej ceny uznaním dlhu), čo podľa sťažovateľky porušuje aj jej právo na účinný opravný prostriedok.

4. Samotným napadnutým príkazom sťažovateľka vyčíta kategorické konštatovanie, že vlastníkom predmetných motorových vozidiel je spoločnosť UCFM, s.r.o., že sťažovateľka je ich neoprávneným užívateľom a že predmetné vozidlá sú nástrojom trestnej činnosti. Neoprávnené označenie sťažovateľky za údajného neoprávneného užívateľa v oficiálnom rozhodnutí štátneho orgánu, navyše v kontexte trestnej činnosti, má stigmatizujúci charakter a diskredituje jej osobnú aj profesionálnu povesť. Tieto tvrdenia sú spôsobilé zasiahnuť do jej osobnej cti, dôstojnosti, dobrého mena, súkromného a rodinného života, čo následne predstavuje porušenie základného práva na zachovanie osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a základného práva na ochranu súkromného a rodinného života.

5. Okresná prokuratúra mala podľa sťažovateľky postaviť zistenie a preukázanie vlastníctva k predmetným motorovým vozidlám na fikcii, že údaje v technických preukazoch sú na to postačujúce. Takýto právny záver podľa nej predstavuje extrémny nesúlad so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) a je prejavom svojvôle nezlučiteľnej s čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu. Sťažovateľka pritom za vlastníka predmetných vozidiel považuje svoju obchodnú spoločnosť (PROMETHEUS s.r.o.), a to na základe uznania dlhu, hoci aj bez zaplatenia samotnej kúpnej ceny.

6. Okrem toho sťažovateľka odkázala aj na civilné sporové konanie, v ktorom sa spoločnosť PROMETHEUS s.r.o. žalobou z 27. februára 2023 domáha, aby konajúci súd (konanie je vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-33Cb/13/2023) zaviazal žalovaného (spoločnosť UCFM, s.r.o.) na plnenie z platnej a účinnej kúpnej zmluvy na predmetné motorové vozidlá oproti povinnosti spoločnosti PROMETHEUS s.r.o. uhradiť kúpnu cenu v zmysle faktúry č. 7002300065 a č. 7002300066. Mestský súd Bratislava III v danej veci ale ku dňu podania ústavnej sťažnosti ani nenariadil pojednávanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie sťažovateľkou označeného zoznamu základných práv a práv napadnutými príkazmi okresnej prokuratúry, ako aj jej nesprávnym procesným postupom v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, prípadne iný orgán verejnej moci. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ostatné orgány verejnej moci a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo, resp. iné orgány verejnej moci a ústavný súd až subsidiárne.

10. Zo samotnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že proti pôvodným príkazom na zaistenie motorových vozidiel (z 20. decembra 2023, pozn.) podala sťažovateľka žiadosť o zrušenie zaistenia z 22. decembra 2023. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky už ale nevyplýva, či obdobným spôsobom žiadala zrušenie zaistenia aj vo vzťahu k aktuálnym napadnutým príkazom okresnej prokuratúry. V každom prípade právna úprava v zmysle § 96f Trestného poriadku v spojení s § 96e ods. 9 Trestného poriadku jej takúto možnosť (obranu) výslovne umožňuje. Proti rozhodnutiu prokuratúry o žiadosti o zrušenie zaistenia je následne prípustná sťažnosť. Vo vzťahu k napadnutým príkazom okresnej prokuratúry teda mala a stále má sťažovateľka k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv. Ústavný súd dodáva, že s ohľadom na účel a obsah inštitútu žiadosti o zrušenie zaistenia majetku (ktorý má sťažovateľka k dispozícii a ktorý už v minulosti proti iným príkazom využila) je v tejto veci predčasné, aby sa potenciálnym porušením označených práv napadnutým príkazom na zaistenie majetku zaoberal prioritne ústavný súd ešte pred tým, ako príslušné orgány posúdia možnosti zrušenia zaistenia tohto majetku (k tomu napr. m. m.: IV. ÚS 618/2024, I. ÚS 268/2024, IV. ÚS 353/2025 a iné).

11. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť neostávalo iné iba ústavnú sťažnosť v časti, v ktorej smerovala proti napadnutým príkazom okresnej prokuratúry, pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

12. Keďže sťažovateľka svojou ústavnou sťažnosťou namietala porušenie pomerne širokého zoznamu základných práv, z ktorých viaceré objektívne nemôžu byť porušené napadnutými príkazmi (napr.: základné právo nebyť nezákonne stíhaný, základné právo vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom alebo právo na účinný opravný prostriedok), časť ňou formulovaných námietok v tejto ústavnej sťažnosti smerovala proti jej trestnému stíhaniu vo všeobecnosti (vedenému pod ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023).

13. V tejto súvislosti ale ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po svoj koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného aj náprava pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov). Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej

právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú, a to prednostne, napr. všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti, prípadne iné orgány verejnej moci na to určené. Platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľke v prípravnom konaní a prípadne aj v ďalšom štádiu trestného konania (po eventuálnom podaní obžaloby) právne účinným spôsobom namietat' porušenie základných práv a slobôd garantovaných ústavou vrátane nimi označených práv. Ústavný súd totiž v trestnom konaní nenahrádza procesné postavenie prokurátora, sudcu pre prípravné konanie ani všeobecného súdu v trestnoprocesnej inštančnej postupnosti rozhodovania súdov (IV. ÚS 80/2022).

14. Ústavná sťažnosť nemá byť podávaná z dôvodu „procesnej opatrnosti či nedotknuteľnosti“ fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ale až vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže reálne domôcť ochrany svojich práv u ostatných orgánov verejnej moci. Postavenie ústavného súdu tak možno obrazne prirovnať k „záchrannej brzde“, ktorú je možné použiť až vtedy, ak zlyhajú všetky obvyklé a predvídané prostriedky na zabránenie vzniku hroziacej ujmy, teda zabránenie porušenia ústavných práv. Konanie o ústavnej sťažnosti však nie je a ani nemôže byť pomyselnou „skratkou“, ktorou by bolo možné obchádzať konanie už vedené, resp. ktoré môže byť vedené na návrh sťažovateľa pred inými orgánmi verejnej moci.

15. Keďže platná právna úprava nepochybne umožňuje sťažovateľke v celom priebehu trestného konania domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich označených práv, ústavný súd, rešpektujúc princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky aj v časti nad rámec smerujúci proti napadnutým príkazom okresnej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti.

16. Po odmietnutí ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ako ich špecifikovala v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 9. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu